

sta »konja«, nekaj otrok sede v voziček in poštni voz opravlja svojo nekdanjo službo na domačem dvorišču. Pa naj kdo reče, da uživa pokoj! *J. E. Bogomil.*

Kukavica.

Ko je bil ljubi Bog ustvaril živali na zemlji in odkazal sleherni primerno stanovanje, so se vdale vse lepo v božjo voljo in bile zadovoljne s svojim prostorom. Samo kukavica je godrnjala in grajala sleherni kraj, kamor jo je postavil Stvarnik: streha, na kateri je gnezdila štoklja, ji je bila prezračna; travnik, kjer je bival vivek (priba), premoker; brazda, ki je bila odkazana škrjancu, je bila prenizka; sleme, pod katerim je zidala lastovica svojo palačico, preozko.

Tedaj se je vznejevoljil ljubi Bog in rekel: »Pa si sama izberi prostor, ki ti bo povšeč!«

Odšla je kukavica iskat; toda nikjer ni našla prostora, na katerem bi ne imela ničesar pograjati.

Tako se je zgodilo, da bega reva še danes brez pravega domovja naokoli, polaga jajca v tuja gnezda in ne pozna niti svojih lastnih otrok. Kako slabo se ji izplačuje nevšečnost in zoprna nergavost! *Fr. Pengov.*

Mati otroku.

*Iz zemlje droban vir žubori,
iz matere zemlje zajemlje življenje.
Naraste v reko. In koder hiti,
na materi zemlji oživlja zelenje.
Tako si ti, dete, se v meni spočelo,
iz mene življenje in rast si zajelo —
brez vira studenega zemlja je vela,
kako bi brez tebe jaz zdaj živela!*

*Skrivnostno iz mojega srca,
o dete, si se rodilo,
vse cvetje življenja mojega
z življenjem tvojim je vzknilo.
O blagoslovi naj te nebo,
na potih naj vseh te varuje,
in mene v tebi in s tebo,
moj otrok, naj osrečuje!*

Ksaver Meško.